

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2022. május 15.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősim

Húsvét ünnepe u. 4. vasárnap

Cím: Édesanyákról édesanyáknak

(1. dia) ²⁵Jézus keresztjénél ott állt anyja és anyjának nővére, Mária, Klópás felesége, valamint a magdalai Mária. ²⁶Amikor Jézus meglátta ott állni anyját, és azt a tanítványt, akit szeretett, így szólt anyjához: „Asszony, íme, a te fiad!” ²⁷Azután így szólt a tanítványhoz: „Íme, a te anyád!” És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány.” Jn 19,25-27 **(2. dia)** ¹⁵Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? De ha ő meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad!” Ézs 49,15

(3. dia) Szeretett Gyülekezet!

Megszakítjuk a királyokról szóló sorozatunkat, hiszen már másfél évtizede mindig ezen a vasárnapon, családi istentiszteletünkön köszöntjük az édesanyákat, gondolunk rájuk hálaadással és köszönjük meg mindazt, amit kaptunk tőlük.

Sokat forgattam a szívembe, hogy a Szentírásban milyen, édesanyákkal foglalkozó igeszakaszok találhatóak. Több gyógyí-

tási történetről olvashatunk, mikor egy-egy édesanya Jézushoz viszi beteg gyermekét, de valahogy az érlelődött meg bennem, hogy mind az Ó -, mind az Újszövetségből hozok egy-egy édesanyával kapcsolatos Igét. Így esett a választás a János evangéliumában és Ézsaiás könyvében olvasható igeszakaszra.

János evangéliumában egy nagyon meghitt pillanat tárul elénk – melyet mindjárt részletesebben megnézünk –, Ézsaiás könyvéből pedig egy édesanyai kép tárul elénk hasonlatként.

Jézus gyermekkoráról nem sokat tudunk a Szentírásból. A születéstörténet nagyon részletesen lett leírva, Jézus szülei, Mária és József személye, jegyessége, házassága, Mária várandósága olyan szépen van lejegyezve, ahogy Zakariás feleségével, Erzsébettel együtt várandósak, együtt várják gyermekeiket. Erzsébet Jánost (Keresztelő), Mária Jézust hordja a szíve alatt. Lukács evangélista az egyetlen, aki kellő részletességgel beszámol Erzsébet és Mária állapotosságáról, aztán kettőjük találkozásáról. Majd mind a két gyermek, János és Jézus születéséről is ír Lukács evangélista. Ezt követően a család, Mária, József és Jézus

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(itt még csecsemő) menekülnek Egyiptomba Heródes haragja, rendelkezése elől, tudniillik hatalmát féltve minden kétesztendő és annál fiatalabb gyermeket megöletett. Jézus bemutatásáról olvashatunk, amikor a szülők bemutatják Jézust a templomban, nevet adnak neki, ezt követően már csak a 12 éves Jézusról olvashatunk. A család felmegy Jeruzsálembe a húsvéti (pészah) ünnepre, mikor a nagy kavalkádban, keveredésben a jeruzsálemi forgatagban valahogy elkeveredik a szülőktől és egy nap után derül ki, mikor már mennek hazafelé, hogy nem tartott sem a szülőkkel, sem a csoporttal a 12 éves Jézus. Három nap után lett meg Jézus a templomban, ahol tanította 12 évesen a tanítómestereket. Akkor tör fel Jézus édesanyjából, Máriából az a mondat **(4. dia):** „⁴⁸Amikor szülei meglátták, megdöbbentek, anyja pedig így szólt hozzá: „Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én nagy bánattal kerestünk téged.” Lk 2,48. Megjelenik a szülői aggodalom és bánat, az édesanyjai féltő szeretet. Mit élhettek át szülőként abban a 72 órában? Lehet, hogy már minden megfordult a fejükben és milyen megkönnyebbülést jelent-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hetett, mikor megtalálták gyermeküket?! Ennek a történetnek azonban van egy másik, nagyon fontos aspektusa.

Jézust 12 évesen viszik fel Jeruzsálembe, mert egy zsidó gyermek 12 éves korában már hallgathatta a Tórárt. De az Egyiptomba menekülés és a 12 éves kor közötti időszakról nem tudunk semmit. Mi történhetett abban az időben? Biztos, hogy Jézus 12 éves koráig a családi áhítatokon, abban a családi szent légkörben hallhatta Istennek a dolgait. 12 éves korában csatlakozott a felnőttekhez, hallgathatta a törvény tanítását. Addig pedig a családfőnek volt főképpen a kötelessége, amit a Mózes könyvében olyan szépen olvasunk, hogy **(5. dia):** „⁷Ismételgesd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelesz!” V Móz 6,7. Elmondták a gyerekeknek, hogy Isten hogyan hozta ki Ábrahámot, milyen szövetséget kötött vele; hogy mentek át a Vörös-tengeren, hogy fulladt bele Egyiptom hadserege, a fáraó szekerei és lovai; hogyan énekelt Mózes és Mirjám ott éneket az Úrnak. Beszéltek Gedeonról, beszéltek a bírákról, beszéltek a fogságról, szabadu-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

lásról, templomról, áldozatról. Olyan szép hagyománya volt ennek, ahogy családi körben tanították a szülők gyermekeiket és elmesélték Isten hatalmas dolgaikat. *(Mandabokor: Olyan jó, hogy a mai istentiszteletünkön egy drága gyermeket keresztelhetünk.)* Bátorítalak Benneteket, hogy tanítsátok gyermeketeket Isten dolgaira, az Igére, hogy már egészen piciny korban, gyermekként szívja be magába ezt a lelkeséget, hogy formálódjon a piciny szíve. Szeretnék benneteket biztatni kedves szülők, édesanyák, édesapák, hogy esténként a gyermekeiteknek olvassátok az Igét, tanítsátok imádkozni, beszéljétek az Igéről, a történeteket ismertessétek meg velük. Ebben a piciny korban hintsétek az Ige magjait a kicsiny szívükbe. Ne felejtsetek el, hogy az ige azt mondja, hogy **(6. dia)** „**Ismételgesd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról...**”. Ez a szülői szeretet jelenik meg ebben a történetben, egyrészt a féltő, aggódó édesanyai szeretet, másrészt a gyermekeink tanítása, nevelése, az édesapai felelősség, hogy mit ad át a következő nemzedéknek.

A 12 éves Jézus története után újra egy hosszú szünet és utána már csak a harminc éves Jézusról olvashatunk. Józsefről, az édesapáról ettől a történettől kezdve semmit nem tudunk, az édesanyával azonban találkozunk még a Szentírásban. Minden bizonyal – de ez csak feltételezés, mert sem az evangéliumok, sem későbbi iratok nem említik – József korán meghal, Jézus elveszíti földi édesapját, édesanyja egyedül neveli őt és testvéreit, Jézusnak négy férfitestvére és több nőtervére volt.

Az, hogy milyen meghitt, bensőséges, szoros kapcsolata lehetett Jézusnak édesanyjával, Máriával abból is kiderül, hogy az utolsó órában, mikor Jézust kivégzik, a kereszten van, akkor még arra is van ideje, hogy édesanyját rábízza egy szeretett tanítványára, Jánosra, aki gondoskodik az özvegyről. Akkor, ott a kereszten hangzik el abban a meghitt, fájdalmas pillanatban az alábbi mondat **(7. dia)**: „**Amikor Jézus meglátta ott állni anyját, és azt a tanítványt, akit szeretett, így szólt anyjához: „Asszony, íme, a te fiad!”** ²⁷**Azután így szólt a tanítványhoz:**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Íme, a te anyád!” És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány.”

Jézus, mint a legtöbb gyermek, nagyon sokat köszönhetett a szüleinek, különösen az édesanyjának. Sohasem lehet igazán meghálálni azt a rengeteg törődést, gondoskodást, szeretetet, lemondást, éjszakázást, áldozatot, amit hoztak értünk az édesanyáink. Nagy felelősség és nagy teher, amit hordanak és gyermekeikként mindig hálával gondolhatunk öreájuk. Jézust is ezt a szeretetet, törődést kaphatta édesanyjától, s amikor Ő már a halálára készült, amikor keresztre feszítették, akkor még volt gondja arra, hogy az özvegy édesanyját rábízza tanítványára, hogy ő gondoskodjon róla. Azért volt erre szükség, mert akkor az özvegyasszonyok nagyon ki voltak szolgáltatva. Nem volt bevételük, nem volt egzisztenciájuk, nem volt szociális hálózat, nem kapott özvegyi járadékot. Jézus a kor lehetőséget, hiányait felmérve bízta rá Jánosra édesanyját, hogy amilyen szerető gondoskodást kapott édesanyjától, olyan szerető gondoskodást kaphasson idősebb korára Jánostól és családjától. A hagyomány és a fennmaradt kéz-

iratok szerint apostolként János mindaddig Jeruzsálemben maradt, míg Jézus édesanyja el nem hunyt. Addig vele maradt, segítette, gondoskodott róla. Mária halála után költözött el Efezusba, ahol egészen haláláig szolgált (néhány évig száműzetésben élt Patmosz szigetén, mert Domitianus császár száműzte őt, majd utána újra Efezusba ment).

Mit adhat egy édesanya, egy szülő gyermekének? Sokszor hallom, hogy édesanyák, édesapák azt mondják, ők mindent megszeretnének adni gyermekeiknek. Ilyenkor mindig elgondolkodom, hogy mi az a minden? Mi az a legtöbb, mi adható? A Szentírásban olvashatunk egy Timótheus nevezetű fiatalember-ről, aki Pál hűséges munkatársa volt. „Hívő édesanyja és nagyanyja egészen kicsi korától fogva tanította a Szentírás ismeretére, és úgy éltek otthon, hogy Timóteus képmutatás nélküli hitet látott bennük **(8. dia)**, „...gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölcsé tehetnek téged az üdvösségre...” II Tim 3,15. Bölcs az, aki különbséget tud tenni jó és rossz között, és van ereje mindig a jót választani. Timóteus ilyen ember lett.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Pedig az édesapja pogány volt. De istenfélő anyja és nagynnyja komolyan vették a gyermek lelki nevelését, szavaik mögött ott állt hitelesítő példaként az életük, s ez olyan emberré formálta Timóteust.”¹ A legtöbb, amit egy-egy édesanya átadhat gyermekének túl a törődésen, szereteten, gondoskodáson, hogy olyan alapokat fektet le gyermeke(i) életében, mely nem pénzkérdés, hanem lelkület és lelkiség kérdése. Életével, beszédével, munkájával, tisztaságával példát mutat és szeretettel neveli és oda szereti-e Krisztushoz?! Egy ilyen anyaképet láttatott Timótheus édesanyja, nagynnyja is, Euniké és Loisz is.

Kérdés, hogy mi milyen szülői, anyai és apai képet mutatunk, milyen alapokat fektetünk le gyermekeink életében. Mert Isten nem azt kéri számon rajtunk, hogy mennyi játékot vásároltunk neki, hogy mi mindent adtunk meg neki, hanem azt, milyen apjuk, anyjuk voltunk nekik, mennyi pótolhatatlan, visszahozhatatlan időt fordítottunk rájuk, hogyan törődtünk a lelkükkel és tanítottuk-e őket istenfélelemre, krisztusi szeretetre, békességre

vagy arra, hogyan érvényesüljön ebben a farkastörvény uralta világban?!

Ézsaiás könyvében pedig arról olvashatunk, hogy Isten úgy szereti és úgy gondoskodik az emberről, ahogy a sz édesanya a gyermekről. De ha a szülő – mert sajnos van rá példa – meg is feledkezik gyermekéről, Ő sohasem teszi! Isten az anyai képet hozza hasonlatként a törődésre, gondoskodásra, szeretetre, de ha nem is minden édesanya ilyen, Ő akkor is szereti az embert és nem hagyja magára.

Ma, mikor az édesanyákra gondolunk, adunk hálát értük, akkor mindig jusson eszetekbe, milyen nagy lehetőség ma is minden édesanya, szülő, nagyszülő előtt, hogy imádságban hozhatják gyermekeiket, Isten drága Igéjére lehet tanítani őket és lehet Isten Igéje szerint élni előttük példaként. Egy egész életre szóló ajándék az, amit alapként lefektetünk az ő életükbe Krisztusból. Édesanyaként eddig mit tudtál adni és milyen képet tudtál mutatni?

Ámen!

¹ Cseri Kálmán: Kegyelem harmatja